

Izhaja trikrat na teden v šestih izdanih, in sicer: vsak torek, četrtek in soboto, zjutranje izdanje opoldne, večerno izdanje pa ob 3. uri popoldne, in stane z uredniškimi izrednimi prilogami ter s „Kazipotom“ ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 13 K 20 h, ali gid. 6-60
pol leta 6 „ 60 „ 3-30
četrť leti 3 „ 40 „ 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravništvo v Gosposki ulici št. 11 v Gorici v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer, ob nedeljah pa od 9. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od „Soče“ vsak petek in stane vse leto 8-K-20 h-ali gid. 1-60.

„Soča“ in „Primorec“ se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Soleki ulici in Jellersitu v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma in Pipan v ulici Ponte della Fabbra.

SOČA

(Večerno izdanje.)

Uredništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsaki dan od 8. do 12. dopoldne ter od 3. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dop. Upravništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 11.
Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.
Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravništvu.

Oglas in poslanica
se računajo po petih vrstah, če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po pogov. — Večje črke po prostoru.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček tiska in zalaga razen „Soče“ in „Primorca“ še „Slovensko knjižnico“, katera izhaja mesečno v snopiščih obsežnih 5 do 6 pol ter stane vsakoletno 1 gid. 80 kr. — Oglasi v „Slov. knjižnici“ se računajo po 20 kr. petih vrstic.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

Bog in narod!

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Kodromac — Laharnar.

Pred sedanjo poroto se je imela vršiti tudi velezanimiva razprava, katera bi bila posegla globoko v življenje in delovanje naših gg. nuncev na deželi, ali razpravo je preprečil — kardinal.

Vikar Kodromac na Ponikvah v tolminskih hribih je bil naperil že lani v jeseni tožbo proti mlademu posestniku na Ponikvah, Mihi Laharnarju, ter proti uredništvu „Soče“ radi nekih dopisov s Ponikve in vestij v „Tutti frutti“, o katerih je menil, da se tičejo njega. Preiskovanje je teklo v Gorici in v Tolminu, in slednjic je bila vsa stvar zrela za poroto. Na dan 24. t. m., torej jutri, bi se imela vršiti ta razprava, katere smo pričakovali prav željno, v nadi, da bo mogoče v sodni dvorani spregovoriti pikro ali istinito besedo o naših politikujočih duhovnikih, o nerodnem življenju, kakor je razvito tuintam med raznimi posvečenci, svedčano bi bili dokazali, zakaj vera peša, in kako istinito je vse ono, kar je pisano v „Soči“ na to stran, in zavrnil bi bili tiste, ki nam očitajo laži, tako močno, da bi čutili svojo laž in svojo zlobno podlitkanje do konca svojih dni. Vikar Kodromac bi bil služil v marsičem kot naravnost imeniten eksemplj! Dokaz resnice, za kateri smo imeli nabran ves potrebni material, z vsemi privesci bi bil tak, da bi bil strmel svet, Kodromaca onemogočil, razkrinkal pa marsikaj, kar drži v svojem varnem zavetju skrito tisti slavni „Vertuschungssystem“ v nadškofjski palači, ki je največ kriv, ako imamo v duhovskem stanu toliko garjevih ovc, ako se daje iz duhovskega stanu toliko pohujšanja in ako je že dolga desetletja v našem ljudstvu doseglja globoke korenine prislovica: Vera po farjih gor, po farjih dol!

V naši nadškofiji so smatrali že od nekdaj za kvint-esenco modre politike to, da kolikor mogoče potlačijo vsak duhovniški škandal, seveda na način, da se duhovniku, naj greši karkoli, nikdar ne skrivi lasu na glavi, ali pa se ga radi lepšega pošlje k večjemu za kak teden — na počitnice! Naj je okradel cerkev, naj je osleparil ljudstvo za toliko in toliko tisočakov, nabranih s krvavimi žulji,

naj je potenjal z dekleti se take nesramnosti, opravljal sv. mašo in propoved ter delil sv. zakramente v grdi očividni pijanosti — ostal je na mestu, pa naj se je ljudstvo nad tem še tako pohujševalo ter zmajevalo z glavo: Kaj bo, kaj bo? Bog je zapustil svojo cerkev! — Le pogledite na primer slovečega Korleta v Pliskovici, kateremu se ljudstvo daleč na okoli roga, kakor je razvidno tudi iz dopisov v „Soči“, in pomislite, kako grda je bila njegova afera s Katrico, in se hujše, kako se je umikal in se umika svojim očetovskim dolžnostim do nedolžnega nesrečnega sinka — ali pogledite ga sedaj, kako oblastno razsaja po Pliskovici, kako hinavsko-nedolžno rohni proti „Soči“ in „Primorcu“. Mož je nedotakljiv na svojem mestu! Da dopušča take reči slavni blagoslovljeni „Vertuschungssystem“ v kardinalovi palači, v tem tiči eden glavnih vzrokov javnega pohujšanja. Tak je ta „Vertuschungssystem“, proti kateremu se borimo in proti kateremu bi bili nastopili tudi na porotni razpravi, oddaljevaje v glavnem krivde od tožitelja Kodromaca na ordinarijat. —

Ozigosali smo to in ono početje naših politikujočih nuncev, ki kličejo peklenški ogenj in vse hudiče na naprednjake, in razkrili v dopisih ter v „Tutti frutti“ — vse istinito do pitice — marsikaj, kar je označevalo tako bridko te ljudi, ki hočejo biti navidezno voditelji in osrečevalci našega ljudstva, ali so le volkovi v ovčjih oblekah! Prijet je bil v „Soči“ tudi Kodromac. Slutil je, da piše proti njemu mlad kmet Miha Laharnar, in morda več radi tega nego radi razžaljenja časti, (saj se je bil zarotil in zaklel proti Laharnarju, da ne odneha prej, dokler ga ne spravi ob vse in iztira iz hiše! Prav po krščansko!) je naperil tožbo proti njemu v prvi vrsti, v drugi proti „Soči“. Laharnar je priznal preiskovalnemu sodniku v Tolminu, kar je pisal o g. nuncu, nevstrašeno je to povedal, z dostavkom, da tudi dokaze resničnosti svojih trditvev. Laharnar je preprost kmetič, ali nekaj bistrega, nekaj duhovitega, nekaj izvanrednega tiči v njem. Čuditi se moraš, da mož s svojim priprostim dobljenim poukom v otroški dobi se je razvil tako, da vidi tako temeljito v vrvenje in življenje, ki se vrši krog nas. Na Ponikvah so imeli nekdaj vzornega duhovnika g. Antona. Vse ga je ljubilo, vse čislalo.

Bil jim je — božji nam — nik! Prišel je pa Kodromac. Gotovo nam ne vzame za zlo, ako rečemo, da on pač ni vzor duhovnika, saj pritožbe proti njemu so splošne. Ne bomo tu razpravljali o maziljenju nekega bulnika s sv. oljem, o odpadanju stole, o raznih potrebnih „podpazduhah“, o porcijunkuli na Št. Vidski gori, o neki kočljivih stvari, ki se tiče krajnega šol. sveta, o zanemarjenju pouka mladini, itd. itd. — rohnjenja in grdega zabavljanja proti „Soči“ in „Primorcu“ niti ne omenjamo — marveč omeniti hočemo le to, radi česar je tožl. Tožil je, ker je Laharnar s svojim početjem povedal v „Soči“, kako se je nekoč v pijanosti valjal po robih in gozdih. Povedal pa je Laharnar to potem, ko je bil njega grdo napadel Kodromac v cerkvi! Tožil je dalje radi neke notice v „Tutti frutti“, v kateri je bilo povedano, v kakem stanu je prišel k neki na smrt bolni ženi ter kaj je tam počel. Takoj nadaljevalno očitaje v istem odstavku, ker ako je vzel nase prvo, mora tudi drugo vzeti, v katerem se mu predbaciva grda nesramnosti, izrečena nasproti neki deklici, pa je lepo pogoltnil, kakor tudi vse drugo, kar je bilo se pisano o njem, ki je strasten nasprotnik „Soče“ in „Primorca“, kot duhovnik pa seveda vzor v smislu onega „Vertuschungssystema“! Radi tistih drugih rečij ni hotel tožiti! —

Laharnar se je bil uprl nuncievemu početju, ker mož je videl, da isto se ne da spraviti v sklad z duhovskim stanom in ljudstvu nikakor ni v blagor, marveč v pohujšanje, veri in cerkvi pa v sramoto! Ta mož iz ljudstva je pokazal, kako in kaj ne sme biti v duhovniški službi na Ponikvah in tudi nikjer drugodi, ali, žal, — Kodromacov je več!

Ljudski glas, božji glas! Zato le obzalujemo, da ni dana prilika, jutri doneti temu božjemu glasu po sodni dvorani, glasu, kateri bi bil odmeval po sirni slovenski domovini, in iz katerega bi bili čuli obsodbo politikujoče duhovščine, demoralizacije, ki se širi med ljudstvo od posvečenih gospodov, zanemarjenja božje službe in zlorabe vere in cerkve itd. —

Toda to je preprečil kardinal. Da ni prišlo do obravnave, torej ni naša krivda. Iz hribov se nam je sporočilo, da Kodromac, katerega pač poznajo tudi v škofiji, je dobil

iz škofije naročilo, da naj nabira podise po občini, da se v redu zadrži in da mu nikdo ne more nič slabega dokazati — ali starasinstvo mu ni ugodilo! Veste, kaj se to pravi?! Potem se nam poroča, da je dobil kmalu na to, ker sta obupala Kodromac in škofija, da bi bilo kaj za nju na razpravi, iz škofije ukaz, da naj odstopi od tožbe. In mož je odstopil. Mi smo moleali ves čas o tej tožbi, nadejaje se tako, da gotovo pride do razprave.

Ne dvomimo, da bi ne bilo resnično gorenje poročilo iz hribov. Zato moramo ne le s svojega strankarskega stališča marveč v interesu ljudstva sploh, javne morale, neomadeževane prave duhovščine in cerkve naravnost obzalovati, da ni prišlo do razprave. Veto kardinalov pa nas potrjuje v tem, da „Vertuschungssystem“ bo deloval še dalje, da bo čutil še naprej nevredne duhovnike, gotovo ne v prilog ljudstva, ter da kardinala ni volja, ozdraviti tisto rakano, katera se je zajedla v duhovščino. Kardinal naj bo prepričan, da s tem, da je preprečil za jutri že določeno porotno razpravo, je le škodoval veri in cerkvi, ljudskega glasu pa ni zatrl, kajti ta se bo oglašal še dalje, dokler ne poruši tistega „Vertuschungssystema“ v kardinalovi palači — in ljudski glas je prav v tem pogledu božji glas! Koliko pridobita katoliška cerkev in vera svoj čas od njega, kadar nastopi z vso svojo močjo, to pa se da že danes preračunati! Ako bi kardinal tega ne vedel, naj se obrne o bližnjih binkoštnih praznikih do sv. Duha za pomoč in razsvetljenje!

Dopisi.

Iz Gorice. — (Laškim odvetnikom.) Neki strojar je imel smolo s svojo obrtjo. Napovedati je moral stecaj ter vse svoje prepuštili upnikom. Imenovalo se je italijanskega odvetnika oskrbnikom (slovenski niso zato!), ki je imel nalog, vse razprodati, potrjati, realizovati ter med upnike razdeliti. Odvetnik se je stvari tudi prav gorko priprijel, drdral sem, drdral tje, tirjal, potegoval denar, preganjal ubogega strojarja do prisege, da je moral vso svojo revščino (in tudi svoje grehe) razdeliti.

Quo vadis?

Roman.

Poljski spisal Henrik Sienkiewicz. — Poslovenil Podravski. (Dalje.)

Sedaj so jeli vsi govoriti o tem, kako neizrečeno tragedijo bi kazala slika takega mesta, ki si je podjarmilo ves svet, spremenjenega v kup sivkastega pepela. Cesar je dejal, da bi potem njegove pesmi nadkrilile pesmi Homerjeve; na to pa je jel praviti, kako bi znovič postavil mesto in kako bi se potomstvo moralo čuditi temu njegovemu delu, pred katerim bi se kar razprašila vsa druga človeška dela. In pijani gostje so jeli takoj govoriti: »Učini to, učini!« On pa jim je odgovoril: »Moral bi imeti zvestejše in udanejšje prijatelje.« Priznavam ti, da sem bil zelo vznemirjen, ko sem vse to slišal, ker ti, carissima, stanuješ v Rimu. Sedaj pa se celo sam smejem nad to bojaznijo ter si mislim, da bi si cesar in Augustijanci, kakor so tudi bedasti, ne drznili provesti podobne neumnosti, toda glej, kako se človek boji za svojo ljubezen, vendar bi mi bilo dokaj ljubše, ko bi Linova hiša ne stala v ozkem zakotju za Tiberio, kjer stanujejo sami delavci, na katere bi se v takem slučaju ne oziralo. Kar se mene tiče, bi niti palatinske palače ne smatral za te primerne, a vendar bi hotel, da bi ne pogrešala nobene onih ugodnostij, na katere si privajena od mladosti. Vrni se v Aulovo hišo, moja Ligija! Jaz sem dolgo in dolgo premišljeval o tem. Ko bi bil cesar v Rimu,

utegnila bi zares dospeti novica o tvoji vrnitvi po sužnjih na Palatin, obrniti na Tebe pozornost in vzbuditi prognavstvo radi tega, ker si se drznila, ravnati proti cesarjevi volji. Toda on ostane dolgo v Anciju in predno se vrne, nehajo tudi sužnji že govoriti o tem. Lin in Urso lahko odideta s teboj. V ostalem pa gojim nadejo, da pojdeš ti, moja boginja, še mnogo poprej, nego zagleda cesar Palatin, stanovat v svojo hišo na Karinah. Blagoslovljen bodi dan, ura in minuta, kadar prestopiš moj prag, in ako to učini Kristus, katerega se učim spoznavati, pa naj bo blagoslovljeno Njegovo ime! Služiti mu hočem in dati zanj svoje življenje in svojo kri. Napačno sem povedal: služiti mu hočeva oba, dokler se nama ne pretrga nit življenja. Ljubim in pozdravljam te z vso dušo.

XVII.

Urso je zajemal vodo iz vodnjaka ter vlekel vrv z dvojnato amforo in pri tem popeval neko ligijsko pesem ter z veselimi očmi gledal Ligijo in Vinicija, ki sta stala sredi cipres na Linovem vrtu kakor dva kipa. Niti najmanjši vetrič ni preprihaval njune obleke. Na zemljo se je razgrinjal zlat in bajni somrak, ona dva pa sta se razgovarjala v večerni tišini, držčea se za roke.

»Ali ta ne doleti kaka nezgoda, Marko, da si brez cesarjeve vednosti zapustil Ancij?« ga vpraš. Ligija. »Ne, moja draga,« odvrne Vinicij. »Cesar je rekel, da se hoče za dva dni zapreti s Terpnosom, da ugleda bita njegove nove pesmi. On to večkrat stori in takrat se ne briga za ničesar. Sicer pa, kaj je meni mar cesar, kadar sem pri tebi? Kar sahnem sem že od kopnenja, in v poslednjih nočeh me je zapustil spanec. Časih, ko sem od utrujenosti zadremal, sem se nakrat

sprebudil s čudnimi občutki, da ti preti neka nevarnost; časih se mi je sanjalo, da so mi pokradli konje, ki bi me imeli prinesiti iz Ancija v Rim in na katerih prepolujem to pot urneje nego vsak cesarjev glasnik. In nisem mogel vzdržati dalje brez tebe. Preveč te ljubim, predraga, moja najdražja!«

»Vedla sem, da prideš. Urso je na mojo prošnjo dvakrat stekel na Karine ter vprašal po tebi v tvoji hiši. Lin se mi je smejal in Urso prav tako.«

In v resnici se je videlo, da ga je pričakovala, kajti na sebi ni imela več svoje preproste obleke, marveč mehko, belo stolo, iz katere je kukala njena temna glavica kakor zvonček iz snega. Nekoliko rudastih anemonk je dičilo njene lase.

Vinicij ji poljubi roko, na to pa sedeta oba na kamenito klop sredi divje brajde in objemši se z rokama molče ogledujeta večerno zarjo, katere blesk se je odbijal v njunih očeh.

Čar večerne tišine ju je objel.

»Kako je tu tiho, kako krasen je svet,« reče Vinicij z zamolklim glasom. »Bliža se kaj čarobna noč. Čutim se srečnega, kakor še nisem bil nikdar doslej v življenju. Povej mi, Ligija, kaj je to? Nikdar si nisem mislil, da bi mogla biti na svetu taka ljubezen. Mislim sem si, da je s mo ogenj v krvi in pohlepna strast, sedaj pa vidim, da človek more ljubiti z vsako kapljo krvi, z vsakim dihom ter zmerom čutiti tako sladek mir, kakor bi mu že vpokojila dušo Sen in Smrt. To je za-me nekaj novega. Ogledujem mir drevja, in zdi se mi, da ga čutim tudi v sebi. Sedaj še le razumem, da je na svetu sreča, katere ljudje doslej niso poznali. Sedaj še le razumem, čemu sta bili ti in Pomponija Grecina zmerom tako zadovoljni... Da! Ta mir daje Kristus...« (Dalje pride.)

Strojar je imel svojega — slovenskega odvetnika, ki se je mnogo potrudil, da je svojega klijenta rešil iz okov konkurza. Z njegovo in s pomočjo sorodnikov ter naših denarnih zavodov se mu je posrečilo, vse upnike izplačati, ki so potem sami morali zahtevati, da se dvigne konkurz. Misija odvetnika-oskrbnika je bila s tem končana. Odvetnik je moral dati račun ter izplačati strojarju, kar je potegnil. Ali predno je izplačal, je predložil strojarju svoj dolgi račun, katerega je pa le ta, meneč, da odvetnik je storil vse prav, brez ugovora sprejel ter izplačal nekaj stotin do krajcarja. Odvetniku, ki je morda mislil, da mu prinese konkurz več, to ni zadostovalo. Zahteval je se svoj „senk“, in ker mu ga strojar ni hotel dati z lepa, si ga je obdržal sam (menda kakih 70 K) iz onega denarja, kateri je imel v rokah. Zaman protesti, zaman celo posredovanje drugih oseb. Odvetnik je obdržal svoj „senk“. Strojar pa, bolj plemenita duša nego je zaslužil odvetnik, se je naveličal protestovanja, in ker je imel tedaj dovolj drugih skrbi (konkurz ga je spravil celo v zapor) — ni niti tožil.

Nam se pa zdi primerno sedaj, ko so počeli odvetniki po časopisih varovati svoj ugled, spraviti stvar v javnost ter vprašamo:

1. Sme-li odvetnik sprejemati „senke“?
2. Jih sme-li sprejemati od protivne stranke?

3. Ali jih sme „sprejemati“ proti volji te stranke?

Strojar je imel svojega odvetnika, ki se je zanj mnogo potrudil ter tudi denar zanj zalozil, da je plačal upnike ter ga rešil iz konkurza. Ta odvetnik ni „senka“ niti zahteval niti dobil, niti od posojenega denarja ni zahteval nikakih obrestij.

Kako je prišel protivni odvetnik do „senka“?

Kogar se to tiči, tisti že ve! Ako želi, se ga pove pa tudi javno!

Gabrijel pri Ajdovščini. — Ker me je oklical „Prim. List“ od 9. t. m. za javnega lažnika, in to radi priobčenega „Poslanega“ v „Soči“, sem prisiljen navesti na obraz gg. okoli „Prim. Lista“ nekoliko pojasnila v obrambo svoje poštenosti.

„Prim. List“ me pozivlje, naj pridem v uredništvo, da se mi dokaže iz donešenih pisem, katera je položil g. župan Pavlica v tankajsnji arhiv, kako da sem javno lagal. Vprašam le, ali se nahaja med drugimi spisi in pismi tudi ona tožba, katero je spisal g. župan Pavlica 7. jul. 1886. v imenu pok. Andr. Robiča, takr. rihemberškega župana, in Fr. Lešana, takr. župana crniškega, ki je bila naperjena proti meni, da sem se moral 28. jul. 1886. braniti proti lažem na okr. sodniji v Gorici, ko so me hoteli vsi trije odličnjaki spraviti v kletko? Ali ni se jim posrečilo. Odsla sta Robič in Lešan z dolgim nosom izpred očij g. sodnika, Pavlica pa je taval po goriskih ulicah in pričakoval izida, kakor so pričakovali nekdanj na Kajfezevem dvoru. Ko pa je izvedel, da jim je pogorelo brez dima, je postal naenkrat rudeč kakor puran in kimal je z glavo, ker je bil ubral pri skladbi tožbe proti meni napačne strune. Torej, ako se nahaja ta spis tam v arhivu, je iz njega dovolj jasno, kakšen lažnik sem jaz, in kdo je župan Pavlica, kateri je bil moj in cele braniske doline skrajni nasprotnik v začetku otvorjenja braniske ceste. Zgoraj omenjena tožba se je napela proti meni z vso lažjo le radi tega in radi ničesar drugega, češ, ako tega pozobljemo, braniska cesta zaspi za vselej.

Dalje pravijo gg. okoli „Prim. Lista“, da sedaj vedo, kedo spravlja laži na dan. Na to odgovorjam: Tisti, ki se nahajajo na zvonaj v ovčjih oblačilih, na znotraj pa so zgrabljeni volkovi. Da se pa morete prepričati jasneje o mojih lažeh, vabim Vas, da se potrudite do mene, da se prepričate o naših krajnih razmerah, katere so Vam prav malo ali pa nič znane. Potem boste zamogli izreči razsodbo. Sedaj ste me oklicali za lažnika, sedaj pa me zopet oklicete za „liberalca“, kar pa nisem, pa tudi farizej ne, marveč — Turk.

Domache in razne novice.

Imenovanje. — Gospod Maks Klodič vitez Sabladoski je imenovan inženirskim asistentom pri c. kr. državnem železniškem ravnateljstvu v Beljaku. Čestitamo!

Preizkušnje učiteljske usposobljenosti. — Prejeli smo ta dopis:

Slavnemu uredništvu „Soče“ v Gorici.

V notici, katero ste prijavi v 58. stev. lista „Soče“ z dne 18. t. m. pod naslovom

„Preizkušnje učiteljske usposobljenosti“, stoji tudi to-le:

„Dostavljamo to-le zanimivost: V terek je končala konferenca svoje delo po 11. uri; mogočni g. Mercina pa jih je usposobil že zjutraj ter poslal rokopis v uredništvo klerikalnega lista, ki je svobodnemu učitelstvu sovražen....“

Z ozirom na to trditev prosim v zmislu § 19. tisk. zakona, da sprejmete v Svoj list ta-le popravek:

Ni res, da sem jaz že zjutraj usposobil kakega izprašanca; ni res, da sem jaz poslal rokopis v uredništvo klerikalnega lista.

Ivan Mercina.

Dostavek uredništva. — Komično je, da gosp. M. popravlja našo zafrkacijo: da je on že zjutraj usposobil izprašance. To se je lahko zgodilo tudi že na predvečer. Enako, da ni on poslal rokopis v uredništvo klerikalnega lista! — Ravnatelj tega gotovo ni storil! Kdo neki? Mercina ali Kos, Kos ali Mercina, najbrže se nismo zmotili! Krivice g. M. nismo naredili, ker je priden sotrudnik klerikalnega trobila. Kjer je kaj zdrabarskega, on je takoj zraven! — Ali pa je celo mnenja, da „Gorica“ ni klerikalni list!!

Dvoboji! — Od raznih stranij smo dobili vprašanja, ki se več ali manj strinjajo v tem, ali je le šumelo o — pistolah, ali pa so „pistolce“ tudi — pokale. Da ne bo dalje nepotrebnega popraševanja, odgovorjamo: V naše uredništvo se castnika nista več vrnila, dasi smo čakali na nju v ponedeljek nad navadno uro. Kako je bilo drugod, tega pa mi sveda ne moremo povedati.

Trgovsko-obrtna zadruga v Gorici naznanja, da bodo zadrugi uradi o Binokostih za stranke zaprti.

Pevsko in glasbeno društvo. — Včeraj je došel za stalno v Gorico g. Fran Stelè, novi koncertni vodja, ki si je stekel za slovensko petje že nebrojnih zaslug, med drugim tudi v Trstu in okolici. — Sinoči je bil njemu na čast v hotelu „treh kron“ prijateljski sestanek. Salon je bil poln. Med petjem in oduševljenimi govori so le prehitro minule ure. Možki pevski zbor je ppeval pod vodstvom g. Širca, a vmes so donele navdušene napitnice g. Steletu, bodočnosti slovenske pesmi v Gorici in okolici, jedinstvi in bratski ljubezni med člani. Posebno markantna je bila napitnica dr. Gruntarja, ki je v jasnih in odločnih besedah zavrnil neke napade na naše društvo ter napil možu, katerega bi pokojni Erjavec, ako bi še živel, morda tudi uvrstil v svojo knjigo „Naše škodljive domače zivali“, ker je on po mnenju onih ljudij vsemu kriv, kar se zlega zgodi v deželi, ali kriv je tudi, da imamo danes v Gorici tako krasno in potrebno društvo — in ta mož je naš predsednik dr. Tuma. Oduševljeno pritrjevanje. — Enako viharno je bila sprejeta napitnica gg. Širca in Komelu, ki sta doslej vodila petje, prepuščevaje s tem dnem svojo dosedanjo nalogo g. Steletu, da se onadva lotita nadaljne naloge našega društva. — Po polnoči smo se ločili v prijazni zavesti, da je nastopila nova doba v delovanju mladega društva. Gotovo se nismo varali v svojih nadah. Le na delo!

Vabilo. — Čc. gospe in gospodične pevkinje „Pevskega in glasbenega društva“ se uludno vabijo na vajo, katera bode jutri v petek ob navadni uri t. j. 6 pop. v novih društvenih prostorih v Marzinijevi hiši. Uhod je iz Semeniske ulice ali iz ulice Jos. Verdi-ja v I. nadstropje. Istotam so vabljene jutri tudi gg. pevci k skupni vaji, katera bode ob 8. uri zvečer. — Vodstvo petja je prevzel gosp. Fr. Stelè, katerega je možki zbor sprejel včeraj večer s posebnim navdušenjem za stalno v svojo sredo.

Zaplenjeno.

Zaplenjeno celo poročilo o dveh porotnih obravnavah.

„Soča“ v Gorici. — Naznanjamo kupovalcem našega lista v tobakarnah, da ga bodo imele te odslej na razpolago v večjem številu. Ponekod je pohajala zaloga vselej že prvi popoldan, a veliko popraševalcev ga ni več dobilo. Odslej bomo obračali na to stran več paznje.

Okrajno učiteljsko konferenco bode imelo učitelstvo sezanskega okraja dne 19. junija t. l. ob 9. uri dopoludne v Sežani po sledečem sporedu: 1. Pozdrav, volitev namestnika in dveh zapisnikarjev; 2. Poročilo c. kr. okrajnega solskega nadzornika; 3. Šolski obisk, sredstvo za pospeševanje istega; 4. Preosnova sedanjega podrobnega načrta za realije po koncentraciji, poroča učiteljski voditelj Ivan Bano; 5. Poročilo književnega odbora: a) o stanju okrajne knjižnice, b) o blagajniškem stanju iste; 6. Volitev knjižničnega odbora; 7. Volitev stalnega odbora; 8. Nasveti, ki se morajo 8 dnij pred konferenco doposlati c. kr. okrajnemu solskemu nadzorniku. Nalogo pod točko 3. naj izdela sleherni učitelj in učiteljica ter jo potom solskega vodstva najkasneje do 24. maja t. l. predloži c. kr. okrajnemu solskemu svetu. To vabilo izdaje se z ozirom na § 4. ministerjalne naredbе z dne 8. maja 1870. drz. zak. št. 68. V Šmarljah pri Ajdovščini je v cerkvi grmel župnik proti narodno-napredni stranki,

proti brezverskim in umazanim časopisom (imen se je previdno izognil, prefriganec!) a priporočil je — „Prismojenca“. Med drugim je še zarohnel: „Naj grdini grdijo se tako duhovne, sv. vera ne propade!“ Neki naprednjak, katerega katoliški župnik ne more trpeti, se imenuje po domače — Grdin, in on je na sumu, da je tega božjega namestnika po zasluženju okrcal v „Soči“. Odtod ta izbruh v cerkvi. Mož je bil v cerkvi, in pri onih besedah se je cela vrsta klerikalnih kimavcev porogljivo smejala. Vse v čast božjo, kaj ne? — Neka žena iz Šmarij ni hotela iti o Veliki noči k spovedi doma, raje je prišla v Gorico, ker čita „Soča“ in „P.“ in „Narod“ ter se ji je že naprej reklo, da ne dobi odveze. — Na take natine — vera peša! O dà, dà: vera po farjih gor — po farjih dol! Je že star ta pregovor!

Iz cerkljanskih hribov nam piše kmetovalec s svojo prasto roko, kako občutljiva je pomakljivost delavcev na kmetijah. Moski spol hodi na tuje, ženske pa se preveč pečajo s čipkanjem in premalo s kmečkim delom. V ravnskem farovžu je velika trgovina s čipkami; kar so „prifitali“ tekom zadnjih 6 let, nameravajo porabiti baje za zidanje nove cerkve. Dopisnik se pa boji, da te vendar le ne bo tako kmalu, čeprav so že ženski sedeži v stari cerkvi razcapani kakor stare beraskhe hlače. Dopisnik skoncuje z željo, da bi se tam v hribih bolj brigali za kmečka dela!

V Postojino. — Dne 27. t. m., to je drugi binkostni praznik, pojdejo v Postojno posebni vlaki iz Ljubljane, Trsta, Reke in Krmina. Iz Krmina odide zjutraj ob 8.10, iz Gorice ob 8.47. V Postojino pride ob 12.37. Iz Postojne odide ob 7.35 zvečer ter pride v Gorico ob 11.23 po noči. Vožnja stane tje in nazaj iz Gorice: za prvi razred K 13, za drugi K 10-26, za tretji K 7-50. V teh svotah je vstop v jamo, katera ostane odprta od 3. pop. do 6. zvečer, že obsežen.

V Oseku je začela razsajati med otroki škrlatica. V terek je bil tam c. kr. okrajni zdravnik, da si je ogledal bolne otroke. Ukazal je prenehati s šolskim podukom 14 dnij. Pri nekem je bil g. zdravnik prav takrat, ko se je ubogi otrok boril s smrtjo; 2 uri potem je umrl.

Gg. podporni in bralni udje „Bralnega in podpornega društva v Gorici“ se opozajajo, da vplačevanje tedenskih oziroma mesečnih doneskov je ob nedeljah ob uradnih urah od 10.—12. ure dopoludne v društvenih prostorih (v Marzinijevi hiši). Gosp. društveni uradnik sprejema vse zneske, enako tudi izplačuje podpore v tem času. Podporni člani so pristopnine prosti; bralničarji pa plačajo pristopnine 1 krono. V označenih prostorih se sprejemajo tudi novi člani, bodisi podporničarji, bodisi bralničarji. Podporni člani si morajo prebrati oglasnice o pri društenih zdravnikih (gg. dr. A. Lujak in dr. I. Keršovani), s katero društvu dokažejo svoje zdravje; bralničarjem seveda tega ni potreba.

Gosp. mojstri in trgovci naj skrbé, da bodo vsi njihovi delavci brez izjeme zavarovani pri društvu, ter sami tudi pristopijo kot bralničarji, da društvo združi na ta način ljudi iz vseh slejev slovenskega občinstva goriskega v svoje okrilje. Sprejemajo se nadalje zunanji podporni udje s posebnimi pogoji, katere pojasnjuje pri vsakem slučaju društveni uradnik; zunanji bralni udje se sprejemajo kakor domači. Kar je zunanjih delavcev, kakor iz Podgore, Vrtojbe, Staregore, Ajševce, Št. Andreža itd., imajo vsi dovoljen pristop k društvu. Gospodarji naj pred vsem skrbé ter delajo na to, da se vsi njihovi podložni zavarujejo za slučaj bolezni pri našem društvu, kjer ne dobé samo podpore, ampak se lahko shajajo s svojimi sodelavci v bralni sobi, se med seboj spoznavajo ter tako društvu pripomorejo polagoma, da se povspne do zaželjenega vrhunca, kar bo v prvi vrsti v korist delavcem-udom. Torej na delo!

Romanje na Sv. Goro. — Sprožila se je hvalevredna misel, da šestorica klerikalnih slovenskih poslancev pojde na skupno božjo pot dan pred otvoritvijo letošnjega zborovanja na Sv. Goro. Procesijo bo vodil dr. Gredolčić. — Na Sv. Gori bo imel dr. Pavlica propoved o dolžnostih deželnih poslancev. Ta dan opravijo nekateri po dolgih letih zopet enkrat svojo spoved. Dr. Rojic pojde k dr. Gredolčiću, da ga zaveže po znanem francoskem vzgledu v molččnost o vsem tem, kar je bilo neodkritosrčnega in rovarskega med njima. Konečno zapojó hrepeneče pobožno pesem, s katero si bodo želeli srečen konec šestletne dobe ter si s solzami v očeh zavoščijo: Na veselo svidanje!

Mrcini odgovor. — Gospod Ivan Mrcina, c. kr. vadniški učitelj v Gorici in učitelj petja na učiteljsku, so jako velik gospod, pa tudi mogočen. Na docela stvarno poslanico deželnega odbornika dr. Tume, ki zastopa tudi slovensko deželo v c. kr. deželnem solskem svetu, so blagovolili odgovoriti v „Norici“ to-le:

Da Vam je članek „Politika in petje“ v „Gorici“ jako neljub, verujem; a zato ne išcite uzroka na meni! Odgovarjati meni na spise, ki ne nosijo mojega podpisa, nima nikdo pravice, — in tudi Vi ne. Toliko bode menda od moje strani dovolj. V Gorici, 18. maja 1901.

Ivan Mrcina.
Ali ni za počl? Mrcina pisari in pisari, da njega bolé prsti, drugi pa so že do grla

siti njegovih predrznih čekarij, ali svojega imena seveda ne podpisaj! Potem daj pa take odgovore! Ali meni morda, da živimo z glavo v mehu? — In odkod tista predrznost, ko trdi, da je bedasti in lopovski članek „Politika in petje“ — jako ne ljub dr. Tumi? Zakaj neki? Ni vzroka! Kam bi pa prišli, ako bi si dr. Tuma delal težke ure za vsako lopovščino v klerikalnih listih! Mrcina naj se le potolaži, kajti napadi v „Norici“ na prevazno društvo, so le jasen in slovenski javnosti dokazan izbruh pnde, nizkote duše, kateri se pa ne izpolni niti ena pobožna klerikalna želja, a vse to ne mere biti dr. Tumi — neljubo.

Konečno se povemo Mrcini, da na novi članek „Tumovo politično društvo za pevce“ odgovorimo, ako in kolikor se nam bo zdelo vredno. Domisljija je res velika, to smo že povedali, kajti ta članek se nekam bahato postavlja, ker nismo odgovorili na vse — norosti in zlobne izlive podle duše farovskega podrepnika. Tu pokličemo v spomin besede, katere je napisal v „Soči“ sam dr. Anton Gregorič v času, ko se ni bil vitez in ne Gre-dolčić. Dejal je: Zloben clovek napise v 10 vrsticah več lumparij nego jih more postenjak zavrnuti v 10 dolgih člankih! Morda pa hoče „Norica“ jemati „Soči“ toliko zlatega časa in prostora, da bi res pobijali vsako njeno hudobijo in norost? Boste čakali! One, ki zaslužijo, lopnemo le toliko, kolikor je neobhodno potrebno! Kam bi pa prišli, ako bi hoteli na vse odgovarjati. „Norica“ se zlaže dovolj v eni številki za odgovore — 10 številkam „Soče“! Toliko bo menda od naše strani za danes dovolj!

O znani goški aferi, v katero je zapleten v prvi vrsti tamkajšnji kurat in bivši misijonar I. Ferjančič, je podal dr. Tavčar s tovariši v dr. zboru interpelacijo, katera skoncuje:

„Prislo je v javnost, da je ljubljanski knez oškof, gotovo v korist imenovanega kurata, vmes posegel in da je tedaj ta kazenska stvar zastala. To je povzročilo silno vznemirjenje, kuratu pa je zopet zrastle greben. Sovražni napadi se res zopet ponavljajo in se kot njih vzrok imenjuje hujskanje kuratovo.

Zadnji čas je, da javni organi energično nastopijo in kuratovemu potenjanju konec naredijo. Na vsak način je potrebno, da se čim prej vrši obravnava o tem kazenskem slučaju, zakaj javno pravno čustvo bi moralo postati uprav zmedeno, ako bi se ta zadeva rešila drugače, kakor po sodni razsodbi.

Zategadelj vprašajo podpisanci:

1. Nj. ekselencno gospoda justičnega ministra, ali hoče poskrbeti, da se v imenovanem kazenskem slučaju pusti zakonu prosta pot in

2. Nj. ekselencno gospoda ministra za uk in bogocastje kot sfa cerkvene uprave, ali se hoče glede delovanja kurata Ferjančiča sporazumeti s poklicanimi činitelji?“

Nunc povisan, njegov podrepniki v zapor. — V premski fari na Notranjem so napadli 12. dec. lani klerikalci, prijatelji tamkajšnjega kaplana Zege, svoje napredne sožupljane ter storili več nasilstev. Dne 11. t. m. so bili radi tega obsojeni 9 kaplanovih pristavev se dobilo po 3, po 2 meseca, po 6 tednov ječe. Nekaj dni poprej, nego se je izvršila ta obsodba, pa je bil njihov pokrovitelj kaplan Zega povisan za farnega upravitelja na Premu.

Tako je. To v pomislek tistim, ki slepo drvé za onimi politikujociimi duhovniki, kateri jih hujskajo proti sorokam! Dobitek od hujskarije imajo le nunci, za kmeta pa je odprta — luknja! Torej ne poslušajte nunčevskih hujskanj, ako hotete dobro sebi in svojim družinam! Kdor se peča z njihovo politiko pride v nesrečo!

Iz Boveca v odgovor na poziv gosp. kaplana Abrama v „Prim. Listu“ 19. št.: Pozivljate me v odgovor, evo ga:

Svoje želje glede solstva spravite lahko v razgovor pri vsakomesečni učitelj. konferenci, svoje osebne želje pa kadarkoli v mojem stanovanju, za pritožbo pa so vam znana pota. Sumnja, da sem jaz Bovski sporočevalec „Soči“ — dela čast Vasej drznosti.

Krist. Bratina, nadžitelj.

Zemljevid Tirolske. — Znana podjetna tvrdka Freytag & Berndt na Dunaju je izdala te dni lep zemljevid (v meri: 1:350.000), na novo predelan, deže Tirolske. Namenjen je v prvi vrsti za potnike in turiste, katerim utegne ta zemljevid služiti izborno. Stane K 3. Jako lepo se razločujejo na zemljevidu po posebnih barvah doline in gore. Zemljevid obsega tudi dele sosednjega Vorarlberskega, Bavarskega, Švice in Italije. Zemljevid je vreden vsega priporočila.

Pevsko društvo „Kolo“ v Trstu razvije meseca julija društveno zastavo. Odbor vabi druga pevka društva k udeležbi. Oglasiti se je do 20. junija t. l.

Pevsko društvo „Nabrežina“ je sklenilo v svoji zadnji seji, prirediti veliko vrtno veselico v nedeljo dne 23. junija. Na vspehuder bo: igra, deklamacija, petje in ples. Odbor daje na znanje, to vsem bratskim društvom. Pevsko društvo „Nabrežina“ slovi po svojem petju in ker je Nabrežina prijeten in mikaven kraj, se je nadejati dne 23. jun. v Nabrežini lepe veselice z veliko udeležbo. Več o priliki.

Gg. vinogradnike in kmetovalce opozarjamo na oglas našega mirodilničarja

g. A. Jeretiča v Gorici v Trzni ulici“ (v poslopju okrožnega sodišča), kjer dobé razum v oglasu navedenega dvakrat rafin. Zvepla tudi vitrijol 99%, fosforovo kisló a pno za govejzo živino, „Porchin“ (redilni prašek za prešice) itd.

Listnica. — G. „Antifogovu“: Naznajte svoj naslov, drugače ne moremo priobčiti dopisa. — G. dopisniku iz Prage: Poslanega odgovora ne moremo priobčiti, ker res nimamo prostora za to, in vso reč bi morali našim čitateljem sele razlagati, kar bi vzelo zopet prostora; v tisto reč se mi nismo utikali, torej tudi sedaj nam ne kaže. Pred vsem pa ni prostora. Zdravi! — G. M. v V. Prosimo odgovora na naše pismo o znani stvari, katera nas jako zanima! — Gosp. dopisiljatelju „Dol. r.“: Prihodnjic pričemo. Smo tako na tesnem s prostorom, da nam v zadnjih stovilkah ni bilo mogoče. Pričajujemc potem obljubljeno!

Razgled po svetu.

Državni zbor. — Seja v ponedeljek, v kateri se je razpravljalo o drugi železniški zvezi s Trstom, se je vršila zelo gladko in mirno, le Vsenemci so stavili interpelacijo, v kateri povprašujejo o zveznem razmerju med avstrijskimi deželami (razun Galicije, Bukovine in Dalmacije — katere bi oni hoteli nekako izključiti iz Avstrije) in nemško državo. Med došlimi spisi je bil tudi zakonski načrt o gradnji bosanskih železnic. Finančni minister Böhm-Bawerk je predložil zakonski načrt o uvedenuj davka na železniške vozne listke. Novi davek naj bi znašal 12% cene voznih listkov in bi se znižal pri lokalnih železnicah na 6% ter pri vicinalnih na 3%. Istočasno pa bi se odpravil sedanji 2% davek na vozne listke. Minister je utemeljeval potrebo novega davka z ozirom na obteženje državnih financ radi odprave državnih mltnic, radi novele k pristojbinskemu zakonu, radi regulacije pokojnin dijurnistom ter adovam in sirotam državnih uslužbencev. Vse to povisuje državne izdatke za kakih 11 milijonov kron na leto. Na to je zbornica prešla na dnevni red t. j. k drugemu čitanju zakonskega načrta o investicijah. Poročevalec dr. Sylvester je pojasnjeval posamične točke ter je priporočal zbornici, naj glasuje za zakonski načrt.

Tržaški poslanec Basevi se je zahvalil zbornici, da slednjic vendar reši tako dolgo časa, posebno od Tržčanov, pričakovano vprašanje druge železniške zveze s Trstom. Ta druga zveza je postala neohodno potrebna, ker južna železnica nikakor ne more več odgovarjati potrebam tržaške trgovine. Govornik opa, da se nova proga čim prej mogoče začne graditi. Dokazoval je, kako približno nova proga za celih 3—400 km. južno Nemčijo in Prago k Adriji, kar bo Trstu omogočilo vsaj deloma konkurenco s Hamburgom. Zaključuj svoj govor je posl. Basevi povdarjal, da more Avstrija obstati kakor velesila le s pomočjo morja in Trsta; Trst pa mora obratno vspevati in procvitati le po Avstriji. Železniški minister pl. Wittek je izrekel zbornici svoje zadoščenje na naklonjenosti, ki jo je izkazala napram investicijski predlogi.

Ministerski predsednik je predložil zakonski načrt glede uvedanja pokojnin zasebnih uradnikov pod gotovimi pogoji. Zavarovanje bo izvrševal urad pod državnim nadzorstvom. — Po daljši razpravi so sprejeli v drugem čitanju investicijski zakon.

V seji včeraj zvečer so začeli razpravljati o urniku v premogokopih. Nadaljujejo danes.

Delegacije. — Cesar je v torek na običajni način otvoril letošnje zasedanje delegacij s prestolnim ogovorom. Najprej je bila sprejeta ogrska delegacija, potem je prišla na vrsto avstrijska, v katere imenu je govoril knez Lobkovic, da dobro razmerje mej monarhijo in mej drugimi državami je sedaj toliko večjega pomena, ko gre za obnovitev trgovinskih pogodb, glede katerih pričakuje prebivalstvo, da mu prinese nujno potrebnih olajšav. Z nekim začudenjem se je opazilo, da se prestolni ogovor prav tega velevažnega vprašanja, namreč trgovinskih pogodb, ni dotagnil z nobeno besedo. Sploh je prestolni ogovor precej lakoničen. Cesar je najprej omenil, da je bil umorjen italijanski kralj Umberto in da je umrla angleška kraljica Viktorija. V političnem oddelku prestolnega ogovora je rečeno, da je presrečno razmerje z aliancama državama in stalno prijateljsko razmerje z vsemi drugimi državami porok, da se ohrani mir. To upanje izreka tudi odstavek glede Kitajske. Naposled je cesar rekel, da se bodo se nadaljevali napovedani poskusi glede naprave novih topov. Po prečitanju prestolnega ogovora je bil cercle. Ekspozé Goluchovskega dotika akcije na Kitajskem, situacije na Balkanu, macedonskega vprašanja, Srbije, prijateljskega razmerja Grške s Turško, solidarnosti trozvezje, trgovskih pogodb, mirovnega sistema ter posledne konflikta s Turčijo.

Cesarjevi razgovori z raznimi češkimi delegati so obudili senzacijo, zlasti razgovor s Pacakom, načelnikom češkega kluba. Cesar je izrekel napram Pacaku modremu, lojalnemu in patriotičnemu postopanju čeških poslancev svoje priznanje in dostavil, da bo Čehom vedno hvaležen, zlasti ker ve, kako žrtve jim je opu. Lev obstrukcije nalozila. Pacak je odgovoril, da češki narod l. 1898. izvršiva se spremembe sistema ni se pozabil in da pričakuje od cesarjeve pra-

vižnosti, da dobi tudi v narodnem in v političnem oziru, kar mu gre. Cesar je rekel, da se to zgodi. Napram dru. Stranskemuj je cesar izrekel svoje zadovoljstvo, da državni zbor tako hitro deluje. Stransky je dejal, da se je bati, da nastanejo zopet stare razmere, čim pridejo na razpravo vprašanja o narodni ravnopravnosti. Najdije je cesar govoril s Kramajem, s Stürghkom in z Jaworskim. Šustersic se je na vse načine silil v ospredje, tako da ga je cesar skoraj moral ogovoriti. Ni pa z njim izpregovoril nobene politične besede, nego ga le vprašal — kakšna bo žetev na Kranjskem!

Političen mrtvec — zastopnik Slovencev v delegacijah. — Kot delegat zastopa letos Slovence dr. Šustersic! Ze to porč, kako smo zastopani. Avstrijska delegacija ga ni volila v nikak odsek. Doslej smo bili vedno zastopani v proračunskem, to je v najvažnejšem odseku, kjer se je dalo spregovoriti marsikaj v prilog Slovincem ter pokazati, kako se nam godi od strani Nemcev in Lahov ter od strani raznih vladnih sistemov, ki pa so si jednaki v tem, da nas pritiskajo k tlom povsodi, kjer le morejo. Namesto slovenskega delegata je prišel v ta odsek Malorus Barwinski. Kdo je temu kriv? Dr. Šustersic je političen mrtvec, njega je zbornica obsodila tako, da je v njej v vsakem resnem pogledu nemogoč, in ako bi imel ta clovek le trohico ljubezni se do slovenskega naroda, bi mu jo izkazal s tem, da bi odstopil. Te pa nima, zato se drži trdovratno mandata. Posledice njegovih z lindro zamazanih rok se že kažejo. Delegacija ga ni volila v nikak odsek, ker z lindre nočejo nikoder. Tako ostane Slovinci ob tako važni priliki — mrtvi, kakor da bi nas ne bilo. In kdo je temu kriv? Dr. Zlindra, patron klerikalnih osrečevaljev našega naroda. O tem bomo se govorili.

Jugoslovanski napredni klub. — V torek se je ustanovil v državnem zboru „Jugoslovanski napredni klub“, v katerem so gg. napredni slov. poslanci: dr. Ferjančič, Gabršček, Plantan in dr. Tavčar ter 2 srbska poslanca iz Dalmacije, Kvekvic in Vujatović. Načelnik klubu je dr. Ferjančič, namestnik Kvekvic.

Raznotero. — Na Francoskem živi clovek, katerega ime je samo črka M. To je najkrajše ime na svetu. — Preko Hamburga odputuje te dni 6000 rusinskih delavcev v Ameriko. — V Zadru je ugriznil stekel pes predsednika višje dež. sodnije dr. Gertscherja ter se nekaj drugih oseb, katere so takoj prepeljali na Dunaj v Pasteurjev zavod. — Na Dunaju živi po zadnjem ljudskem štetju 182.972 Čehov, Slovencev je 1329; vseh prebivalcev je pa 1.648.327. — V Gorenjivasi nad Škofjokolo je pogorelo v torek 30 hiš in 15 gospodarskih poslopj. Škoda velikanska. — Na Hrvatskem v občinah Slana, Gora itd. so imeli 18. t. m. velikanski vihar. Toča je ležala 15 cm visoko po vrtovih.

Novije vesti. — Več burskih čet je prekoračilo reko Oranje ter koraka do gorovja Zour, kjer se koncentrujejo. Kitchener je baje za to, da se dá Burom avtonomijo. — Srbski kralj in kraljica sta cestitala ruskemu carju porodomi rojstnega dne. Car je odgovoril jako ljubeznjivo, kar smatrajo za dobro znamenje glede na znano kraljičino afero. — V Barceloni na Španskem se boje novih nemirov. Baje proglasijo za nova obsedno stanje.

Narodno gospodarstvo.

„Narodno-gospodarski Vestnik“. — Slovensko trgovsko društvo „Merkur“ v Ljubljani, ki spaja v sebi večino vseh trgovskih uslužbencev in deloma tudi trgovcev, je pričelo izdajati od 10. t. m. svoj lastni list, ki naj bi v prvi vrsti služil kot organ društva v zastopanju internih interesov istega, v sirjem obsegu pa tudi rešitev narodno-gospodarskih vprašanj v obče. Idejo ustanovitve samostojnega nad političnimi strankami stoječega strokovnega narodno-gospodarskega lista pozdravljamo z največjo radostjo, in to tembolj v tem slučaju, ker nam že ime urednika, g. dr. Murnika, ki je tajnik trgovsko-obrtne zbornice ljubljanske, jamči, da je list v pravih strokovnih rokah, v katerih bode gotovo vspeval. Če si ogledamo koj uvod k prvi številki, vidimo, s kako resnostjo, energijo in s kako krasnimi nazori v stanju trgovine se je ljubljanska trgovska mladina lotila dela. „Vestnik“ piše:

„Za organizacijo in izobrazbo trgovstva so storili drugi narodi že izredno mnogo. Pri nas je organizacija se v povojih, za boljšo izobrazbo se ni storilo še prav nič. Ves slovenski narod nima niti ene same trgovske šole. Drugod so napisali o trgovski organizaciji, o trgovski izobrazbi in spisov trgovcu v izobrazbo cele knjiznice, naši trgovci niso imeli doslej niti najskromnejšega svojega lista.

Tu je zastavilo najmlajše izmed naših trgovskih društev — slovensko trgovsko društvo „Merkur“. Namen mu je v prvi vrsti „strokovna in splošna izobrazba pripadnikov trgovskega stanu“. Poleg drugih sredstev v doseg tega namena navajajo pravila tudi izdajanje lastnega glasila, in — tukaj je!

Samo po sebi je umevno, da se naš list ne bo smel pečati izključno s specifično trgovskimi stvarmi, nanašajočimi se na kupčijski obrat. Ozirati se mu bo na vse narodno gospodarstvo, ki mu je ravno trgovstvo

gibalo in gonilo. Pred vsem ne bo smel zanemarjati industrije in obrta, s katerima vežejo trgovino najožje vezi. In ker trgovca živo zadevajo trgovska carinska, davčna politika, pa tudi deželno in državno finančno gospodarstvo, bo pozoren tudi na te stvari. Pravila mu nalagajo, razpravljati in zastopati ne le drustvene in trgovske, ampak tudi obrtne in sploh narodnogospodarske koristi slovenskega naroda.

Zavedamo se, kako težko je izdajati pri nas tak list. Orati nam je ledino. Prvi začetek je to, poskus je to! Veliko dobre volje imamo, toda le, če bo imelo tudi vse naše trgovstvo in tudi industrijstvo dobro in silno volje, se ta poskus posreči, obrodi naše potežje dober sad. Zlasti pa se obracamo do naših izkušenih trgovskih in industrijekih praktikov, da stopijo v vrsto naših sodrudnikov. Ze doslej so se zdajpadaj oglašali nekateri naši trgovci in industrijalci v naših dnevnikih. Tu imate svoj list; vspevati bo mogel le, če mu slovenski trgovci in industrijalci naklonite izdatne duševne in gnotne podpore. Pokazite, da imate čuta za skupnost. Za skupno korist delajoč, boste delali za svojo lastno korist!

To zo zlati nazori, katere mora odobravliti vsak, kdor ima kolkaj smisla za povzdigo in napredek toliko zanemarjene naše trgovine. In oobito nam goriskim Slovincem je nujno potreba, da uvazujemo ta list, ki naj bode nekak centralen organ narodnega gospodarstva med Slovenci v obče in slovenske trgovine posebej. Našim rojakom, osobito trgovcem in obrtnikom pa priporočamo „Narodnogospodarski Vestnik“ najtopleje. Naročite si ta list, vsaj v tem pomagate v prvi vrsti sebi, kajti dobra, stvarna tvarina „Vestnika“ vam bode v mnogih slučajih vir napredka in tudi materijalnega dobička. Naročnina stane za celo leto 8 kron. Upravništvo lista se nahaja v Ljubljani, „Narodni Dom“.

Okrožnica dež. odbora občinam in kmetijskim zadrugam v vinogradnih pokrajinah dežele o kajenju trti proti slani.

1. V vsaki vinorodni občini, ki je razpostavljena pozni slani, bi moralo dotleno občinsko zastopstvo vplivati na prizadele vinogradnike, da kadijo trtam, olajšujoč jim dobavo materijala in potrebne priprave, in če treba, predplačujoč jim proti vrnitvi v to potrebne svote, katere bi bilo porazdeliti med udeležence po meri zemljišča, ki se je okadilo.

2. Namen kajenja je zapročiti, da se zrak ne more tako močno ohladiti, da bi trte zmrznilo. Včasih zmrznejo že, kadar pade temperatura le nekoliko pod ničlo, a ne vselej. Nekatero trte zmrznejo lažje, druge so odporne proti mrazu. To se ravna po trtni vrsti, po legi vinograda, po starosti trt i. t. d.

3. S kajenjem se mora povzročiti največjo količino vodnega para, ki je glavni činitelj v obrambi proti slani.

V to svrho je potrebna velika množina dima, katero je mogoče napraviti s cenejšim materijalom (slamo, travo, strožjem i. t. d.); ni ravno treba rabiti dražjega netiva, kakor katrama i. t. d.

V ta namen se posebno priporoča trtno strožje, ki se prižiga s snopiči slame, s petroljem ali mizarskim strožjem, ali drugim cenim netivom.

4. Pri omenjenih pripravah je neohodno potrebno enotno vodstvo.

5. Ob vsaki cesti, na vsakem krizpotu in odprtem prostoru pripraviti je gromade netiva za kajenje in pomnožiti njih stvilo kolikor mogoče, ker majhni in raztreseni ognji hasnejo jako malo.

6. Postaviti je na prostem in $\frac{1}{2}$ m. od tal dobre termometre, na katerih je mogoče čitati v kritičnih nočeh značno temperaturo. Posebni termometri naznanjujoci slano že na večer so jako umerstni, in nastavitvi jih je na onih mestih, kjer se veča nevarnost. Določiti je sposobno osebo, ki naj bo čitala temperaturo na termometrih.

7. Znamenje za prižiganje ognjev naj se dá, kakor hitro kaže termometer 1 stopinjno nad ničlo, ali pa ničlo, in se je bati, da se temperatura še dalje zniža; ko je nebo jasno in zvezdnato, in ozračje mirno in brez vetra. Kajenje se mora nadaljevati do solčnega zhoda, izvzemši, če se je, nebo med tem časor oblacilo, ali je nastal veter.

8. Fri kajenju morajo sodelovati vsi vinogradniki prizadetega kraja brez razlike, in vstrajno, da se bo moglo nepretrgoma vršiti.

9. Kajenje naj se opravlja toliko na dnu dolin, kolikor po obronkih hribov, da se dim lažje polega v doline in je kajenje vspešnje.

10. Da slana ne zasaci nepriljubljenih kmetovalcev, treba, da začasa preskrbje gromade za ognje in ukrenejo potrebno, da bodo termometri in osebe na svojem mestu, se predno nastopi nevarnost, katera preti včasih do druge polovice maja.

11. Kadar se bliža nevarnost, naj se dá z zvonom znamenje, da se imajo izžigati gromade.

12. Učitelji ljudskih sol in duhovniki bi morali razlagati vinogradnikom, na katerem načelu sloni taka obramba proti slani, ter v ljudstvu vcepiti prepričanje o uspešnosti tega ravnanja, kakor tudi o brezpopojni potrebi skupnega delovanja pod skupnim vodstvom.

Anton Obidič, čevjar

4. Semenjski ulici števil. 4

v Gorici

priloga se

za raznovrstna naročila ter obiljnih solidno

postrežbo po jako zmernih cenah.

Karol Drascik,

v Gorici na Kornu št. 3.

Priloga vsakovrstno pečivo, kolace za

birnanec, torte i. l. d.

Priloga se slavnemu občinstvu za

mnogobrojna naročila ter obiljnih solidno

postrežbo po jako zmernih cenah.

Vazno za vsakega!

izvrsto sredst. o je

DURATOR

Podp. s em namazani (vsake 3 4

redne nakr. i) postrežbo izredno, nepremotljivo

in zdravilo, čevlji ostanejo - tudi po dolgi rabi

v najboljšem stanju.

Durator se dobro vpora na pri vsaki

in različi korpo acijah, katerim se je dala

v rabo komaj po dolgi preskušnji i-tega.

Črna: 1 kovinska steklenica z nav. dnom

1 in 2 kroni; po post. ta ko prosti pošiljati

1 krono 20 vin. (tudi v znamenih)

Dobiva se v vseh mikrodilicah

(drogerijah).

Glavna zaloga:

Budimpešta, Julius Dobó, V. Lipót:

kant 1/2.

Na kosček sladkorja naj se

vzame 20 do 40 kapljic

A. Thierry-jevega balzama,

z zelo vrsteno naravo vsajeno

sesto in na korostem znanem vnanem

formo: samo prišlo. - Ta balzam

uporabi ampk tudi pri znanjih, občuj

in tako naravnih in- te pri notranji

bolje ter nprva koristo pri vsaki

bolje. - To post. iz nabit

do 6 viliti sice eni 4 krono - Stekli-

zlog vseh delov sveta pošilja po pred-

plačila 1 K 10 vin. lekarnar A. Thiery-

priloga v Gorici v Priloga pri Rogator-

Stari. Vane naj se postreži in naj

se pari na vrsteno naravo vsajeno

redstvena. Medoj spredeležje na zapo-

lgo, katere dolga je vsak dan.

Podpisana priloga se slavnemu občinstvu v Gorici in na deželih, svoje novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zlogi imata tudi raznovrstne pišave, n.

pr.: francoski Cognac, prišliti kranjski drinje-

vec, domati trophovec, fini rum, različna vina,

gorazice (Senti), Čirli-Metodovo kavo in Čirli-

Metodovo mlo ter drugo v to stroko spadajoče

blago. Postrežba točna in po zmernih cenah

Z odličnim sposobenjem

Kopač & Kutin,

trgovca v Semeniški ulici št. 1

v lastni hiši, kjer je »Trgovska obrtna zadruža«

Zaloga piva

prve kranjske eksportne pivovarne na

par in tvornice slada

1. Frühlich-a na Vrhniki-Kranjsko.

Glavni zastopnik za Gorico in deželo

Josip Rovani

v Gorici - Rabatice št. 20 - v Gorici.

Priloga se p. n. častim gr. odjemal-

cem v mestu in na deželi.

Prodaja izborno pivo v sodčkih po 100,

50, 25 in 12 1/2 litrov ter v plombovanih

steklenicah po 1/2 litra.

Trdka je bila odlikovana za svoje iz-

delke 1. 1900. v Parizu, Lionu, Bruslju,

Rimu in Dunaju s prvimi priznanji.

Dobro urejene in z ledom preskrbljene

podružne zaloge imata: g. Franc Kurjan,

Rebku in g. Andrej Sinigoj, gostinčar

»Pri levu« v Dornbergu.

Za blagohotna naročila se toplo pripo-

roča rojakom v mestu in na deželi udani

Josip Rovani.

Richard Brass

Gorica

zaloga vin in spirita na debelo.

Ulica Veturini števil. 11.

Domaga, istrska in dalmatinska

vina ter zganja prve vrste po nizkih

cenah.

Bol ublazujoče ribanje

po dr. Zoltan-u

(Zoltanovo mazilo).

Ze mnogo let

znano, vspešno

in učinkovito sred-

stvo, katero: e naj-

bolje v uporabi pri

matizmu.

Olajša in od-

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

Kdor trpi na božasti, krebi in drugih nervoznih

bolezni, naj zahteva kuziče o teh boleznih. Vabiva

se zaslonj in franko v Schwannem - Apolke, Frank-

furt A. M.

Veliko zalogo

šivalnih strojev, dvokoles in slameraznic

raznih sistemov prve angleške tovarne, Heical

inna

SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

ulica Muntelepo št. 1

mehanična delavnica v Mnski ulici št. 16

Kjerže bila prej prodajalica.

V zalogi imamo nad

100 šivalnih strojev vsa-

ke vrste na razpolago,

kakor za šivilje, krojače,

čevharje in sedlarje, tudi

za umetno vezenje (Sti-

ckerel).

Cene so v gotovini od 80 rid naprej.

Z namí je vsaka konkurenca nemogoča!

Se toplo priporočamo z odličnim sposobenjem udani

SAUNIG & DEKLEVA.

Priloga se slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi, svoje novo urejeno

prodajalnico jestvin.

V zlogi imata tudi raznovrstne pišave, n.

pr.: francoski Cognac, prišliti kranjski drinje-

vec, domati trophovec, fini rum, različna vina,

gorazice (Senti), Čirli-Metodovo kavo in Čirli-

Metodovo mlo ter drugo v to stroko spadajoče

blago. Postrežba točna in po zmernih cenah

Z odličnim sposobenjem

Kopač & Kutin,

trgovca v Semeniški ulici št. 1

v lastni hiši, kjer je »Trgovska obrtna zadruža«

Zaloga piva

prve kranjske eksportne pivovarne na

par in tvornice slada

1. Frühlich-a na Vrhniki-Kranjsko.

Glavni zastopnik za Gorico in deželo

Josip Rovani

v Gorici - Rabatice št. 20 - v Gorici.

Priloga se p. n. častim gr. odjemal-

cem v mestu in na deželi.

Prodaja izborno pivo v sodčkih po 100,

50, 25 in 12 1/2 litrov ter v plombovanih

steklenicah po 1/2 litra.

Trdka je bila odlikovana za svoje iz-

delke 1. 1900. v Parizu, Lionu, Bruslju,

Rimu in Dunaju s prvimi priznanji.

Dobro urejene in z ledom preskrbljene

podružne zaloge imata: g. Franc Kurjan,

Rebku in g. Andrej Sinigoj, gostinčar

»Pri levu« v Dornbergu.

Za blagohotna naročila se toplo pripo-

roča rojakom v mestu in na deželi udani

Josip Rovani.

Richard Brass

Gorica

zaloga vin in spirita na debelo.

Ulica Veturini števil. 11.

Domaga, istrska in dalmatinska

vina ter zganja prve vrste po nizkih

cenah.

Bol ublazujoče ribanje

po dr. Zoltan-u

(Zoltanovo mazilo).

Ze mnogo let

znano, vspešno

in učinkovito sred-

stvo, katero: e naj-

bolje v uporabi pri

matizmu.

Olajša in od-

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

strani po kratki

Božast

Veliko zalogo

šivalnih strojev, dvokoles in slameraznic

raznih sistemov prve angleške tovarne, Heical

inna

SAUNIG & DEKLEVA V GORICI

ulica Muntelepo št. 1

mehanična delavnica v Mnski ulici št. 16

Kjerže bila prej prodajalica.

V zalogi imamo nad

100 šivalnih strojev vsa-

ke vrste na razpolago,

kakor za šivilje, krojače,

čevharje in sedlarje, tudi

za umetno vezenje (Sti-

ckerel).

Cene so v gotovini od 80 rid naprej.

Z namí je vsaka konkurenca nemogoča!

Se toplo priporočamo z odličnim sposobenjem udani

SAUNIG & DEKLEVA.

Pril